

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom föreskriven frist anta de lagar och förordningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster genom att inte ha antagit de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Storhertigdömet Luxemburg ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 211 av den 8.9.2007.

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 23 april 2008 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (Chancery Division) – Förenade kungariket) – The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation mot Commissioners of Inland Revenue

(Mål C-201/05) (¹)

(Artikel 104.3 första stycket i domstolens rättegångsregler — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Direkt skatt — Bolagsskatt — Aktieutdelning som ett i landet ej hemmahörande bolag lämnar till ett i landet hemmahörande bolag — Ordning för kontrollerade utländska bolag — Situation som rör ett tredjeland — Kvalifikation av öppet handlande mot skattemyndigheten — En medlemsstats ansvar för åsidosättande av gemenskapsrätten)

(2008/C 209/18)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation

Motpart: Commissioners of Inland Revenue

Saken

Begäran om förhandsavgörande – High Court of Justice (Chancery Division) – Tolkning av artiklarna 43 EG, 49 EG och 56 EG – Nationell skattelagstiftning – Bolagsskatt – Undantag från skatteplikt – Utdelning som andra bolag lämnar till ett i landet hemmahörande bolag – Olika situationer beroende på i vilken stat de övriga bolagen är hemmahörande

Avgörande

1) Artikel 43 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett annat i landet hemmahörande bolag undantas från skatteplikt avseende bolagsskatt, medan sådan bolagsskatt däremot enligt lagstiftningen påförs utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett i landet ej hemmahörande bolag i vilket det förra bolaget innehar en andel som ger det ett bestämmande inflytande över besluten i det senare bolaget och en möjlighet att avgöra hur detta bolags verksamhet ska bedrivas, samtidigt som lagstiftningen i sistnämnda fall ger rätt till avräkning för den skatt som det utdelande bolaget faktiskt har erlagt i den medlemsstat där det är hemmahörande, så länge den skattesats som tillämpas på utländska utdelningar inte överstiger den skattesats som tillämpas på inhemska utdelningar och så länge avräkningen åtminstone motsvarar det belopp som har erlagts i det utdelande bolagets medlemsstat och upp till det skattebelopp som påförts i det utdelningsmottagande bolagets medlemsstat.

Artikel 56 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett annat i landet hemmahörande bolag undantas från skatteplikt avseende bolagsskatt, medan sådan bolagsskatt däremot enligt lagstiftningen påförs utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett i landet ej hemmahörande bolag i vilket det förra bolaget innehar minst 10 procent av rösterna, samtidigt som lagstiftningen i sistnämnda fall ger rätt till avräkning för den skatt som det utdelande bolaget faktiskt har erlagt i den medlemsstat där det är hemmahörande, så länge den skattesats som tillämpas på utländska utdelningar inte överstiger den skattesats som tillämpas på inhemska utdelningar och så länge avräkningen åtminstone motsvarar det belopp som har erlagts i det utdelande bolagets medlemsstat och upp till det skattebelopp som påförts i det utdelningsmottagande bolagets medlemsstat.

Artikel 56 EG ska dessutom tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett annat i landet hemmahörande bolag undantas från skatteplikt avseende bolagsskatt, medan sådan bolagsskatt däremot enligt lagstiftningen påförs utdelning som ett i landet hemmahörande bolag erhåller från ett i landet ej hemmahörande bolag i vilket det förra bolaget innehar mindre än 10 procent av rösterna, utan att det utdelningsmottagande bolaget medges någon avräkning för den skatt som det utdelande bolaget faktiskt har erlagt i sin hemviststat.

- 2) Artikel 56 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken undantag från skatteplikt avseende bolagsskatt medges för vissa utdelningar som i landet hemmahörande bolag erhåller från i landet hemmahörande försäkringsbolag, medan nämnda lagstiftning utesluter ett sådant undantag från skatteplikt för motsvarande utdelningar som erhålls från i landet ej hemmahörande bolag i den mån detta innebär en mindre förmånlig behandling av sistnämnda utdelningar.
- 3) Artiklarna 43 EG och 48 EG ska tolkas så, att de utgör hinder för att beskattningsunderlaget för ett i landet hemmahörande bolag som är etablerat i en medlemsstat inkluderar vinst som genererats i en annan medlemsstat av ett utländskt kontrollerat bolag när den beskattningsnivå som tillämpas där på denna vinst är lägre än den beskattningsnivå som är tillämplig i den förstnämnda staten, såvida inte detta inkluderande endast berör fiktiva upplägg som företas i syfte att undgå den inhemska skatt som normalt ska erläggas.

En sådan beskattningsbestämmelse får följaktligen inte tillämpas när det på grundval av objektiva och verifierbara omständigheter som kan kontrolleras av utomstående framgår att nämnda utländska kontrollerade bolag, trots att det finns skattebetingade skäl därför, verkligen har etablerats i den mottagande medlemsstaten, och att det bedriver faktisk ekonomisk verksamhet där.

Artiklarna 43 EG och 48 EG ska emellertid tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell skattelagstiftning i vilken det uppställs vissa krav på överensstämmelse när det i landet hemmahörande bolaget avser att undantas från skatt som redan erlagts på det kontrollerade bolagets vinst i den stat där det är hemmahörande i den mån målet med dessa krav är en kontroll av att det har skett en verklig etablering av det utländska kontrollerade bolaget och att sistnämnda bolags verksamhet utgör en faktisk verksamhet, utan att detta innebär onödigt administrativ omgång.

- 4) Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en skattefördel avseende bolagsskatten medges för vissa utdelningar som i landet hemmahörande bolag erhåller från andra i landet hemmahörande bolag, medan en sådan fördel är utesluten när det gäller utdelningar som erhålls från i tredjeland hemmahörande bolag, bland annat när det för beviljandet av nämnda fördel krävs att vissa villkor ska vara uppfyllda och de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat kan kontrollera att så är fallet bara om de får tillgång till uppgifter från det tredjeland i vilket det utdelande bolaget är hemmahörande.
- 5) Avsaknad av gemenskapslagstiftning är det i varje medlemsstats nationella rättsordning som det ska anges vilka domstolar som är behöriga och vilka förfaranden för att väcka talan i syfte att tillvarata rättigheter som för enskilda följer av gemenskapsrätten, däri inbegripet kvalifikationen av talan som skadelidande personer väcker vid de nationella domstolarna. Dessa domstolar har dock en skyldighet att tillse att enskilda har tillgång till ett effektivt rättsmedel som ger dem möjlighet att få tillbaka rättsstridigt uppburen skatt och belopp som betalats till, eller innehållits av, denna medlemsstat i direkt samband med nämnda skatt. När det gäller annan skada som en person kan ha lidit till följd av en medlemsstats åsidosättande av gemenskapsrätten, är medlemsstaten skyldig att, på de villkor som anges i punkt 51 i dom av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du

pêcheur och Factortame, ersätta skada som åsamkats enskilda, utan att detta hindrar att staten kan ådra sig skadeståndsansvar enligt nationell rätt på villkor som är mindre restriktiva.

Om det visar sig att lagstiftningen i en medlemsstat utgör en otillåten inskränkning av etableringsfriheten enligt artikel 43 EG, eller en otillåten restriktion av den fria rörligheten för kapital enligt artikel 56 EG, kan den hänskjutande domstolen, i syfte att fastställa den ersättningsgilla skadan, pröva om de skadelidande har visat rimlig aktsamhet för att undvika skadan eller för att begränsa dess omfattning och särskilt om dessa i god tid har använt sig av alla de rättsmedel som står till deras förfogande. För att undvika att det blir omöjligt eller orimligt svårt för de enskilda att göra gällande sina rättigheter enligt artiklarna 43 EG och 56 EG kan dock den hänskjutande domstolen ta ställning till huruvida tillämpningen av denna lagstiftning, i förekommande fall jämförd med relevanta bestämmelser i avtalen för att undvika dubbelbeskattning, i vilket fall som helst skulle ha lett till att klagandena i målen vid den nationella domstolen inte nådde framgång med sina anspråk vid skatteförvaltningen i den berörda medlemsstaten.

(¹) EUT C 182 av den 23.7.2005.

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 12 juni 2008 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Italien) – Confcooperative Friuli Venezia Giulia (C-23/07), Luigi Soini (C-23/07 och C-24/07), Azienda Agricola Vivaì Pinato Mario e figlio (C-23/07), Cantina Produttori Cormòns Soc. cons. arl (C-24/07) mot Ministero delle Politiche Agricole, alimentari e forestali, Regione Friuli Venezia Giulia

(Förenade målen C-23/07 och C-24/07) (¹)

(Jordbruk — Förordningarna (EG) nr 1493/1999, 753/2002 och 1429/2004 — Gemensam organisation av marknaden för vin — Märkning av viner — Användning av namn för olika druvsorter eller synonymer till dessa — Den geografiska beteckningen Tokaj för viner med ursprung i Ungern — Möjligheten att använda druvsortsbeteckningen Tocai friulano eller Tocai italico som tillägg till den geografiska beteckningen för vissa viner med ursprung i Italien — Saknas efter övergångsperiod om tretton år som gick ut den 31 mars 2007 — Giltighet — Rättslig grund — Artikel 34 EG — Icke-diskrimineringsprincipen — Folkrättsliga principer om traktater — Ungerns anslutning till Europeiska unionen — Artiklarna 22-24 i TRIPS-avtalet)

(2008/C 209/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio